

Bayer Zsolt: Mit Franciaország, a világ!

2024 július 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A rituális és a szakrális megszüntetése a cél, ezért kenik össze önmagukkal ezek az ocsmányak és undorítóak Jézust, a Bibliát és a kereszténységet.

Ez Franciaország!” – jelentette ki büszkén Macron, miután megtekintette a „szép a rút és rút a szép!” olimpiai megnyitót.

Többen – jogosan – felháborodtak ezen, mondván, nem, ez nem Franciaország, ez csak a beteg, ocsmány, undorító korszellem, vegyítve a neomarxista, neoliberális, woke és cancel „kultúrával”, nyakon öntve LMBTQ-perverzitással, s mi mással is lenne vegyítve, mi mással is lenne nyakon öntve, mikor ezek így, ahogy vannak, egymásból következnek.

Ebb?l következik Macron is, meg az összes többi, akik foglyul ejtették Európát.

De ett?l még Macronnak sajnos igaza van. S?t, még ki sem bontotta az igazság minden szeletét. Ugyanis nem Franciaország ilyen, hanem az egész Nyugat.

De ha már egyszer Franciaországban zajlik az olimpia – vajon meddig lesz még egyáltalán olimpia, mikor kezdik ki a zöldek (akik valójában felesleges elmebetegek) vagy a csatornák mélyér?l ismét el?bukkant jakobinus-bolsevik cs?cselék (akik ugyanazok, mint mindig is voltak) –, akkor koncentráljunk Franciaországra.

Kezdjük ott, ami sokaknak elkerülte a figyelmét.

A megnyitó egyik pontján a Szajna habjaiból kiemelkedett „minden id?k tíz leghíresebb francia n?je”, vagyis hát a szobra.

Kinek nem jutott szobor, na, kinek? Hát Jeanne d’Arc-nak, Franciaország katolikus véd?szentjének. S kinek jutott? Jutott Gisele Haliminek (híres, mi, ön is pontosan tudja, kir?l van szó), a tunéziai születés?, 2020-ban elhunyt feminista, abortuszmániás ügyvédn?nek, aki a felirat szerint „was born to a practicing jewish berber family”.

Világos. Persze jó, ha tudjuk, hogy a „jewish” hamarosan lekerül majd az ilyesféle feliratokról, mert ma Nyugaton változott a korszellem ebben is, a zsidó ma már szitokszó, Izrael a gonosz birodalma, éljenek a palesztinok és éljen a Hamász…

Tehát Jeanne d’Arc elfelejtve, Gisele meg kiemelkedik.

Ez Franciaország.

S ha Gisele kiemelkedett végre Jeanne d’Arc helyett, akkor jöhet az igazi show!

Felvonult például a „párizsi divat”, ami a 444 elragadtatott közvetítése szerint ki sem maradhatott volna. Így láthattunk „férfiakat” magassarkú cip?kben és balettcip?kben átvonulni a színen, er?sen kifestve, flitteres forrónaciban. A 444 „riportereinek” pedig még arra is volt idejük nagy lelkesültségük közben, hogy árgus szemekkel figyeljék a köztévé riportereit, s meg is jegyezte az egyik, bizonyos Haszán Zoltán (régi, megbízható matróz ? a degeneráltak, idióták és gazemberek rombolóján), miszerint:

„Miközben magassarkús, balettcip?s férfiak vonulnak a divatbemutató kifutóján, az M4 kommentátora azt mondta: »Hát igen. A sokszín?ség, az európai elfogadás a témája ennek a szekciónak.« De aztán észrevette magát, és azzal mentette a helyzetet: »a delegációk is sokszín?ek«.”

„Észrevette magát” – remélem, érti mindenki…

Ugyanez a nehezen elviselhet? mitugrász aztán így folytatta:

„A több mint 10 perces Eurovíziós Dalfesztivál kicsit megfeküdte a köztévé riportereinek a gyomrát. Voltak pillanatok, amikor alighanem megszakították volna egyperces híradóval. Egyikük jelezte is, hogy inkább a magyar csapatot kellett volna hosszabban mutatni.”

Ej, ezek a fránya köztévések! Pedig micsoda csodálatos buli volt az! Kezdtünk egy sz?ke n?vel, aki aztán megfordult, és kiderült, hogy egy sz?ke szakállas „férfi”, aki idegbeteg módjára rángatózott és „énekelt” valami sz…rt.

Amúgy mindenki idegbeteg módjára rángatózott és „énekelt” valami sz…rt.

Mindezt a másik ugyanolyan 444-es, bizonyos Rényi Pál Dániel – igen, az a Rényi család! – így kommentálta:

„Elég nagy a buli Párizsban. Lementek a csapathajók, beesteledett, egészen vad árnyalatokat vett fel Párizs. És hatalmas buli kezd?dött: kilencvenes évek eurovíziós hangulata, transz el?adók, vad performansz, Feed from Desire, Be My Lover, Megamix, az M4 szakkommentátora nehezen és helyenként nem is szívesen követte az eseményeket."

Pedig jó lett volna, ha szívesen követik, mert még hátravan a f? attrakció. Mert egyszer csak megjelenik egy kékre mázolt törpe (Dionüszosz?), és ? is „énekelni" kezd egy tálban fekve, gyümölcsök között, ugyanis, mint kiderül, ? maga az utolsó vacsora f? fogása.

Igen, arról az utolsó vacsoráról van szó. A Jézuséról. Szóval ott a háttérben Leonardo da Vinci csodálatos festményének mai, „ez Franciaország!" megfelel?je, él? szerepl?s változat, Jézus egy undorító, kövér, hiányos öltözék? „n?", körülötte az apostolok, egy rakás transzvesztita meg drag queen ocsmányság, felt?nik a társaságban ugyanaz a „férfi", aki a divatbemutatón fekete forrónaciban és balettcip?ben vonult er?s sminkben, de most már a nemi szerve is kilóg a forró naciból, igaz, csak úgy diszkréten, semmi hivalkodó, hirtelen el sem lehet dönteni – de hát nem mindegy? A lényeg, hogy „szabadok" vagyunk, s „ez Franciaország!".

Transzvesztiták, drag queenek, ratyik Jézus utolsó vacsoráján, s a f?étek egy kékre festett törpe szintúgy kilógó nemi szervvel.

Vásárhelyi Mária meg ett?l érezte magát európai polgárnak. Így írt:

„Az állami propagandamédia tudósítóinak alig leplezhet?, kétségbeesett zavara volt a bonus track az olimpiai megnyitón! Bár igyekeztek elhallgatni, hogy az ünnep a humanizmus, a sokszin?ség, a tolerancia, a szabadság, a szolidaritás, a természet szeretete és megóvása eszméi köré fonódott, a látvány önmagáért beszélt. A m?sorvezet?k meg csak hebegtek-hápogtak, próbáltak méltatlankodni és sért?dötten cikizni mindent, de alapvet?en ?k voltak cikik. De nagyon. Mi pedig végignézhettük, hogy merre jár a modernitás, a progresszió, a kreativitás, az önirónia, a humanitás világa, aztán akinek volt kedve, egy pillanatra átkapcsolhatott Tusványosra, hogy kijózanodjon. Én inkább az Eurosportra kapcsoltam át, hogy legalább erre a rövid id?re európai polgárnak érezhessem magam."

Talán a kilógó nemi szervek, ki tudja…

Amúgy pedig, annyira mindent elmond, hogy kik lelkendeztek. A 444, a Vásárhelyi, meg a Lukácsi Katika. ? így:

„Ma a keresztény egyházak még megmaradt, vagy csak zsörtöl?dni felhorgadó tagjai szörnyülködnek azon, hogy miként jelenítették meg az Olimpia megnyitóján az utolsó vacsora jelenetét. Jézus gy?zelme ez is, mert ezt a jelenetet választották ki, nem más vallások más jeleneteit. Sokkal könnyebben szólítható meg az, aki viszonyul valahogy, mint aki teljesen közömbös vagy egyáltalán nem emlékezik. Így legalább az emberek gondolni fognak a kereszténységre. Ahogy azt egyszer Sztevanovity Dusán a gyönyör? Gondolj rám cím? dalban írta: »gondolj rám…, mikor erény lesz már nem gondolni rám.« A párizsi rendezvényszervez?k és kreatívok nem tartották erénynek nem gondolni rá."

Hát, végül is, mindig mondta drága nagypapám, »hülyének lenni a legkönnyebb«. Pedig ? nem is ismerhette ezeket. Amúgy szívesen megnéztem volna egy drag queen Allahot meg egy ratyi Mohamedet, ha már egyszer annyira sokszín?ek vagyunk. De hát annak lett volna tétje, nem igaz? Remember Charlie Hebdo…

Így aztán maradtunk mi, keresztények.

És ezek magyarázzák el nekünk, mi a lényeg. Végül pedig megérkezik – mert meg kell érkeznie – Perintfalvi Rita, rá teljesen felesleges bármilyen jelz?t aggatni, nála a név a jelz?:

„Mir?l szól az utolsó vacsora története? Arról, hogy a Mester búcsút vesz a tanítványaitól, akiket egyúttal a barátainak is tekint. Búcsút vesz, mert tudja, hogy meg kell halnia, meg kell halnia azért, hogy nekik életük legyen. Ahogy ? mondta: *»Senkinek nem lehet nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért«*. ? megtette. Ezek a szakállas n?k, drag queenek, kövér emberek – te jó ég, mintha már ez is b?n lenne! – szerintem csak azt szerették volna elmondani a világnak, hogy ?k is ott szeretnének ülni a Mester asztalánál. ?k is csak azt szeretnék,

hogy nekik is életük legyen. ?k is csak azt szeretnék, hogy rájuk is emberként tekintsenek. Hogy ez sérti a Mestert? Miért sértené? Hiszen ? is egy forradalmár volt! A radikális szeretet forradalmára, aki megpróbálta megtanítani az emberiségnek azt, hogy olyan társadalmat építsen fel maga köré, amelyben nincsen többé *»görög meg zsidó«*, nincsen *»n? meg férfi«*, nincsen *»rabszolga meg szabad«*. Mert mindenki egyenl?. Ergo még a drag queen is ember. Szóval lehet jönni azzal Orbán Viktornak Posványoson, hogy ez botrány és provokáció. És lehet Alaptörvénybe írni azt is, hogy az *»anya n?, az apa meg férfi«*. Lehet a kereszténységet politikai hatalomszerzés végett prostituálni. Persze lehet. Csak azt nem merjétek mondani, hogy van bármi fogalmatok a szeretet forradalmáról, amit a Mester hirdetett!”

Ó, hát persze, a „Mester” pont ezt hirdette. Ezt és így. Err?l és éppen err?l szól Jézus minden tanítása, err?l szól a Biblia, ez a kereszténység lényege és veleje, és ezt onnan lehet tudni, hogy a Perintfalvi mondja, meg a Lukácsi mondja, a Vásárhelyinek meg tetszik.

Quasimodo ma már nem takargatja rút, fertelmes arcát, púpját, nem zavarja, hogy torzszülött, ellenkez?leg. Quasimodo ma büszkén lemászik a Notre-Dame tornyának homályából, és beletolja rút pofáját, púpját, egész ocsmány lényét Esmeralda és a világ képébe, s azt üvölti, hogy „szeressetek!” – így fosztva meg mindenkit attól a lehet?ségt?l, hogy észrevegyük, van benne szerethet?. De Quasimodo itt a legkevesebb, ? ugyanis nem tehet semmir?l.

De ezek, ezek saját akaratukból lettek azzá, amik, ezek saját akaratukból léptek szövetségre a Sátánnal. És tolják bele ocsmány, torz, perverz, abnormális, természetellenes, undorító lényüket a világ képébe, és üvöltik, gátlástalanul, hogy „szeressetek”, „tiszteljetek”, „nézzetek fel ránk” – éppen azért, mert nincsen bennük semmi szerethet?, tisztelhet? és csodálható.

És igen, kérdezzük meg ezredszer is: hol van ennek a vége? Most, amikor azzal példálóztam, hogy nemrégiben Berlinben magukat kutyának képzel? nem tudom mik tüntettek kutyajelmezben és követelték a jogaikat, a telexes kis mindent tudó korunk h?se fölényeskedve kijavított, hogy de hát azok nem is kutyának képzelték magukat, ?k csak valami fétispartin vettek részt, már ha jól értem, afféle kutyafétispartin. Ja, így mindjárt más! Tényleg! Fel is rémlik most a volt amerikai atomenergetikai államtitkár, róla lehetett látni ilyesféle képeket, amint n?nek öltözve, kisminkelve, t?sarkúban (ez egy „férfi”!) pórázon tartotta maga el?tt a kiskutyáit, három vagy négy kutyának maszkírozott fehérjehalmazt, akik természetesen „kankutyák” voltak, és akkor tessék tovább gondolni, mit csinálnak ezek este, otthon, a négy fal között. Ja, hát így tényleg minden rendben van, hát mi lehetne természetesebb, szebb, emberibb annál, mint hogy a ratyik kutyának maszkírozott ratyikat hágnak, nyilván ez Jézus eredeti szándéka és akarata, ez a kereszténység veleje, lényege, csodája.

A Perintfalvi – meg a Lukácsi-féle „keresztényeké”.

Vagyis a sátánistáké.

„A szépség egy rejtekhely. A rejt?zés lényeges a szépségben. Az átlátható nem fér meg a szépséggel. Az átlátható szépség oximoron. A szépség szükségképpen látszás. Homályosság van benne.”

Byung-Chul Han írja ezt a Szép megmentése cím? esszéjében, és jól írja. S ebb?l egyenesen következik, hogy az ocsmány és a rút ezzel szemben harsog és a képedbe tolakszik, s rá akar venni, hogy szépnek nevezd.

„Leplében, burkában, rejt?zködésében szép a tárgy. A szép tárgy csak burkában marad az. Kitárva »végtelenül jelentéktelenné« válik. Szépnek lenni alapvet?en annyi, mint leplezve lenni. […] A leplezés a szöveget is erotikussá teszi. Isten, mondja Szent Ágoston, szándékosan homályosítja el a Szentírást, metaforákkal, »képi köntössel«, hogy a vágyakozás tárgyává tegye. A metaforákból készült szép köntös erotikussá teszi az írást. A köntös ugyanúgy lényeges az írásnak, mint a szépségnek. A leplezés technikája a hermeneutikát erotikává változtatja. Fokozza a szöveg örömét, és az olvasásból szerelmi aktust csinál.”

Szintén a dél-koreai filozófus szavai ezek. Hát a párizsi olimpia megnyitója nagyon gondosan ügyelt arra, nehogy legyen benne egy szemernyi leplezettség, rejt?zködés, metafora, képi köntös. Durr bele, ocsmányság legyen, az a jó, hiszen „ez Franciaország”, ez a Nyugat.

„A profanizálás a ritualitás és szakralitás megszüntetéseként megy végbe. Ma egyre inkább elt?nnek a rituális terek és cselekvések. A világ meztelenebbé és obszcénabbá válik. Bataille »szent erotikája« még rituális érintkezést jelenít meg. Rituális ünnepek és játékok tartoznak hozzá elkülönített terekként, az elkülönítés tereiként.

A szerelem, amely ma már csupán melegség, intimitás és kellemes izgalom lehet, a szent erotika pusztulására utal. Az erotikus csábítás is, amelyet a pornó teljesen kiiktat, színpadszer? illúziókkal és látszatokkal játszik.”

Igen, ez is ?, de már az Erósz haldoklásából. S igen, a rituális és a szakrális megszüntetése, kiiktatása a cél, ezért kenik össze önmagukkal ezek az ocsmányak és undorítóak Jézust, a Bibliát és a kereszténységet, és ezért magyarázzák ezt meg a sátánista gazemberek.

Ez Franciaország.

S közben fordítva húzzák fel az olimpiai lobogót, Észak-Koreának mutatják be Dél-Koreát, rossz, igénytelen a szállás, lehetetlen a közlekedés, ehetetlen az étel, már ha van, a magyar férfi-kézilabdacsapatnak például nem jutott vacsora, az olimpiai úszómedence nem olimpiai úszómedence, mert nem szabványos, viszont a Szajnában nem lehet úszni, a triatlonosok versenyét ezért már el is halasztották, s amikor egy sérült magyar sportoló szombaton repült haza az egyik magyar orvossal, a fekete biztonságiak lerángatták róla az orvos által feltett lábrögzít?t, majd kiparancsolták a járóképtelen lányt a tolószékb?l, és még ott helyben majdnem le is vetk?ztették, mindezt min?síthetetlen stílusban és modorban, mert életszer?, hogy egy fehér, nemzeti, címeres melegít?ben, olimpiai akkreditációs kártyával a nyakában szemmel láthatóan sérülten hazafelé tartó élsportoló olimpikon és a szintúgy nemzeti, címeres melegít?ben és akkreditációs kártyával a nyakában ?t kísér? orvosa a potenciális terrorista. Vagy nem? Pusztán arról volt szó, hogy egy rakás fekete végre kiélhette bosszúját két fehéren?

Mit számít ez ma már? Semmit. Hiszen ez Franciaország. Ez a Nyugat.

De legalább a drag queenek, a ratyik, a transzvesztiták mind jól érezték magukat, a sátánisták kielégültek, a Vásárhelyi Mariska európai polgárnak érezhette magát, a keresztények, a normálisok, az emberi módon él?k pedig ismét összeszorított foggal t?rtek.

Remélem, nem fogunk t?rni az id?k végezetéig.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló